

ELS PARLAMENTARIS DELS PAÏSOS CATALANS VOTEN MAJORITÀRIAMENT A FAVOR DE DUKAKIS

Dukakis venç Bush

Segons una enquesta realitzada per EL TEMPS en què es preguntava: «¿A qui votaria si pogués participar en les presidencials EUA?», els diputats al Parlament de Catalunya, a les Corts Valencianes i al Parlament Balear donen la majoria absoluta al candidat demòcrata: Michael Dukakis 72-George Bush 16.

J. M. Pasqual/M. Payeras/J. Prats

«Com sabeu, el pròxim dia 8 de novembre tenen lloc les eleccions presidencials als Estats Units d'Amèrica. Aquestes eleccions tenen una especial significació no només per als ciutadans dels EUA, sinó per a tots els dels països occidentals i, especialment, els europeus. En raó del poder que aglutina el president dels Estats Units, la seua influència és decisiva per a les relacions internacionals. A més, el pròxim president dirigirà la política nord-americana en la fase final de preparació dels europeus per a l'aplicació de l'Acta Única».

Amb aquest text començava la carta que EL TEMPS adreçava, fa unes setmanes, a tots els diputats. Més endavant, la carta demanava que es prenguéssin part en una votació fictícia. Es demanava resposta a dues preguntes ben concretes. La primera: «¿el seu vot, per a Michael Dukakis o per a George Bush?»; la segona, «¿per què?».

A dotze dies de les eleccions, va quedar tancada la recepció de respostes —si no, no hi havia manera que els resultats fossin publicats pel setmanari abans del dia 8—. Ja havien contestat 134 diputats, això és, un 51,3 per cent del total. Gens malament si es té en compte que als EUA els índexs d'abstenció sobrepassen el 50 per cent.

Dels 134 diputats que van contestar, 43 són diputats al Parlament de Catalunya. Aquesta cambra es compon d'un total de 135 escons, per tant, només s'han recomptat les respostes d'un 32 per cent dels parlamentaris catalans o, dit d'una altra manera, l'índex d'abstenció és del 68 per cent, el més alt dels tres parlaments.

Dels 59 diputats del Parlament balear, en van contestar 33, o sigui, un 56 per cent. Val a dir que els 25 diputats del grup Popular van contestar ple-

Dukakis (dalt) arrasa. Baix, Bush.

gats per boca del secretari del grup parlamentari, Gabriel Codino, que va declarar que els seus diputats no es manifesten sobre temes que no són propis de les Balears. L'índex d'abstenció entre els parlamentaris il·lencs és, una vegada fet el recompte, del 44 per cent. Finalment, dels 89 membres de les Corts valencianes que formen part de la segona legislatura, van respondre 58, això és, un 66 per cent. Els valencians, doncs, els que més voten. Només un índex d'abstenció del 32 per cent.

Dukakis venç

El còmput global efectuat amb el 51 per cent de les respostes —sobre els 283 escons que sumen entre les tres cambres— dona una victòria per majoria absoluta del candidat del partit demòcrata, Michael Dukakis. Contra només 16 vots favorables al candidat republicà George Bush, Dukakis n'arrecplega 72. Els 46 vots restants corresponen a parlamentaris que no es manifesten.

Disseccionats per cambres parlamentàries, els resultats també donen sempre la victòria a Dukakis. Al Parlament Balear, Dukakis té 4 vots, Bush cap i hi ha 29 diputats que no es manifesten. Al Parlament de Catalunya, la victòria de Dukakis és aclaparadora. Té 33 vots a favor, mentre que Bush només en té 5, igual nombre que el dels diputats que no es manifesten. A les Corts valencianes, els que no es manifesten són 12, els vots per Bush, 11 i per Dukakis, 35.

Alguns vots alternatius també han sigut, per exemple, els d'Aureli Ferrando, el de Joan Hortalà i el de Joaquim Azagra. El castellanenc i membre del grup Mixt, Ferrando, diu, «si em deixeu fer una excepció, us diré que m'agradaria donar el meu vot a Jessie Jackson, pels elements distorsionadors que aquest podria introduir».

Joan Hortalà, secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya, també respon: «jo hauria votat al negre, Jessie Jackson. Si no, Roosevelt». I el conseller valencià d'Administració Pública, Joaquim Azagra, respon: «Jo si visquera als Estats Units votaria per Nathalie Wood. I, parlant seriosament, possiblement no em decantaria per cap dels dos».

Ni Bush, ni Dukakis

Els que no es decanten són, a Mallorca, a part del grup Popular ja es-

D'esquerra a dreta: Aureli Ferrando, Joaquim Azagra, Sebastia Serra i Rita Barberà.

Corts valencianes

Votarien Dukakis		Votarien Bush		No es decanten	
Pedro Gozalbo	CDS	Fernando Martínez	AP	Aureli Ferrando	Mixt
Joan Lerma	PSOE	Joaquim Farnós	UV	Rafael Blasco	PSOE
Manuel Giner	UV	Guillem Sirvent	AP	Joaquim Azagra	PSOE
Filiberto Crespo	UV	Jaume Botella	AP	Ernest Nabas	PSOE
Luis Gil-Orozco	CDS	Rita Barberà	AP	Albert Taberner	IU
M. Angels Ramon-Llín	UV	Jorge Lamparero	AP	Alexandre Bas	PSOE
Joaquim Santo	CDS	Enric López	AP	Pedro Zamora	IU
Vicent Soler	PSOE	José-R. Garcia-Fuster	AP	Carlos Albelda	AP
Antoni Birlanga	PSOE	Francisco Magro	AP	H. Rodríguez	PSOE
Joan Salvador Gaya	AP	Francesc-X. Perelló	AP	León Bravo	PSOE
Carlos Laguna	CDS	Salvador Sanchis	AP	Antoni Garcia	PSOE
Ricard Baquero	CDS	J. S. Gaya	AP		
Lluís Font de Mora	PSOE				
Vicent Blasco-Ibáñez	UV				
Josep-L. Gomis	PSOE				
Ma. de Armengol	PSOE				
Leandre Picher	PSOE				
Fèlix Rodríguez	PSOE				
José-L. Boado	CDS				
Ramon Berenguer	PSOE				
Manuel Benavent	CDS				
Vicent Bueso	CDS				
Josep Asensi	PSOE				
Joan Callao	PSOE				
Vicent Garcés	PSOE				
Ernest Fenollosa	PSOE				
Juli Millet	PSOE				
María D. Marcos	PSOE				
Enrique Louis	PSOE				
Miquel Ramon	UV				
Gerard Muñoz	CDS				
Josep R. Navarro	CDS				
Rosa Ma. Morte	PSOE				
Hèctor Villalba	UV				
Alfred Roe	PSOE				
Salvador Ruso	CDS				

mentat, els diputats del PSM-EEM. Els diputats del Partit Socialista de Mallorca-Entesa de l'Esquerra de Menorca no votarien ni Bush ni Dukakis perquè «cap dels dos presenta un programa per garantir la pau i el desenvolupament dels pobles» —Ramon Orfila—; «perquè el món polític nord-

americà margina amplis sectors de la població, que no voten» —Joan F. López—; i perquè «els seus programes i les seves persones continuen amb l'imperialisme, la tecnocràcia i amb una manca total de política social» —Sebastia Serra.

A les Corts valencianes, els que no

es manifesten a favor de Bush ni de Dukakis són, a part dels ja esmentats Ferrando i Azagra, els diputats d'Izquierda Unida: «Les eleccions americanes són tot un muntatge en el qual poc més de 500 persones són les que decideixen qui ha de ser el president dels EUA. En tot cas és una democràcia pobríssima i, per tant, no puc participar» —Albert Taberner—; o, «no crec en la democràcia americana, per tant, tampoc no vull participar en aquest joc» —Pedro Zamora—. Tot i que la majoria dels diputats valencians del PSOE han votat Dukakis, alguns s'han saltat la línia del partit per diverses raons. Per exemple, perquè «jo, personalment, exercisc de socialista i pel que jo sé ni el demòcrata ni el republicà són vots socialistes» —Rafael Blasco, conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports; «en política exterior els dos mantenen els mateixos posicionaments imperialistes» —Ernest Nabàs—; «considere que les diferències que hi ha entre els partits de Bush i de Dukakis no són de matís, però jo diria que tots dos són de dretes» —Alexandre Bas—; i «crec que no canviarà molt la política nord-americana, tant si guanya l'un com l'altre», Hermenegildo Rodríguez.

El vot massiu de l'AP valenciana per Bush també és trencat per dues veus dissidents, les de Carles Albelda Climent: «ni conec el programa de l'un ni de l'altre, i per descomptat no votaria mai una persona que duu una filosofia republicana i amb això tampoc vull dir que votaria el partit de Dukakis»; i la de Rita Barberà: «No m'abstenc, sinó que trobe que és un tema sobre el qual no em correspon votar. I en tot cas, demanaria que el vot fos secret».

Al Parlament de Catalunya, els que no es decanten ni per Bush ni per Dukakis són, tret del ja esmentat Joan

D'esquerra a dreta: Rafael Ribó, Macià Alavedra, Joaquim Farnós i Josep Moll.

Hortalà, el cap de fila del grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, Rafael Ribó: «no vull pronunciar-me, perquè no tinc ciutadania americana»; i també tres diputats del grup de Convergència i Unió —tot i que majoritàriament aquest grup ha optat per Dukakis—, són Josep Borrà, Macià Alavedra i «no tinc per costum votar eleccions que no siguin les del meu país» —Max Cahner.

Els que han votat Bush

Tret del Parlament balear, en què ningú ha votat el candidat George Bush, el vot a aquest republicà li ha estat atorgat bàsicament des d'Aliança Popular, afegint-s'hi un vot més, d'Unió Valenciana —Joaquim Farnós—, i tres de Convergència i Unió —Antoni Subirà, Jordi Martínez i Ferran Pont.

El perquè són els següents: «em sembla que Bush és el millor garant perquè la política EUA desenvolupada per Reagan continuï pel bon camí: tant interior (baixa dels impostos, relançament econòmic, baixa de l'atur), com exterior (fermesa enfront de l'URSS, la qual cosa ha frenat l'expansionisme soviètic i ha obligat aquest país a negociar)» —Fernando Martínez, traduït del castellà—; «la principal raó per la qual votaria Bush és perquè crec que l'economia americana ha millorat a pesar del dèficit públic que té i considere que això és important perquè representa el motor de l'economia occidental. Quant al programa electoral, potser Dukakis té un millor plantejament sobre els problemes socials. I jo això també ho reconec» —Joaquim Farnós—; «soc conscient que si els diputats d'AP us diuen que votarien per Bush, aleshores la gent del carrer dirà que els senyors d'AP són

Parlament de Catalunya

Votarien Dukakis		Votarien Bush		No es decanten	
Enric Castellnou	CIU	M. Dolors Montserrat	AP	Max Cabner	CIU
Rosa Barenys	PSC	Antoni Subirà	CIU	Rafael Ribó	Iniciativa
Manuel de Madre	PSC	Jordi Martínez	CIU	Macià Alavedra	CIU
Josep Serratussell	CIU	Víctor Colomé	AP	Josep Borrà	CIU
Àngel Colom	ERC	Ferran Pont	CIU	Joan Hortalà	ERC
Josep Sendra	CIU				
Arcadi Calzada	CIU				
Jordi Solé Tura	PSC				
Josep-L. Carod	ERC				
Joan-M. Sabanza	ERC				
Josep Coll	CIU				
Josep-J. Grau	CIU				
Antoni Jordà	CIU				
Antoni Dalmau	PSC				
Antoni Fernández	CDS				
Joan Martín	CDS				
Xavier Latorre	CDS				
Miquel Pueyo	ERC				
Jaume Sobrequés	PSC				
Frederic Martínez	CIU				
Joaquim Nadal	PSC				
Manuel Nadal	PSC				
Eugení J. Pérez	CIU				
Enric Vendrell	CIU				
Pere Casals	CIU				
Miquel Padilla	CIU				
Raimon Escudé	CIU				
Joan Reventós	PSC				
Marçal Casanovas	ERC				
Arseni Gibert	PSC				
Daniel Tarradellas	PSC				
Magí Cadevall	PSC				
Ferran Camps	CIU				

Parlament Balear

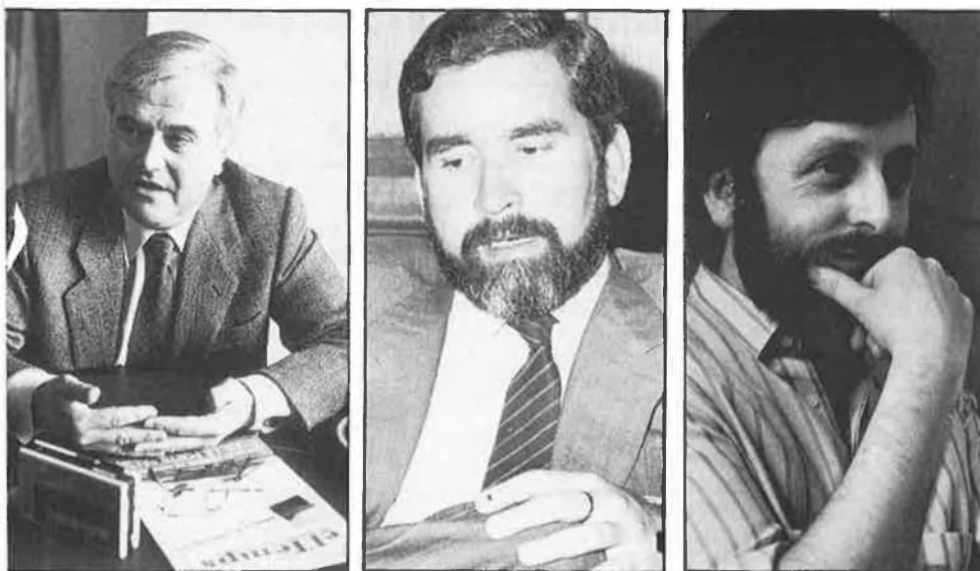
Votarien Dukakis		Votarien Bush		No es decanten	
Francesc Quetglas	CDS	—		Els 25 pari. del g. Popular	
Miquel Pascual	UM	—		Ramon Orfila	PSM-EEM
Carles Ricci	MIXT	—		Joan Mayol	PSM-EEM
Josep Moll	PSOE	—		Joan-F. López	PSM-EEM
—		—		Sebastià Serra	PSM-EEM

uns retrògrads, uns conservadors, uns reaccionaris..., perquè avui dia estan atacant Reagan» —Guillem Sirvent—; «trobe que en l'assumpte econòmic mundial hi ha hagut grans avanços. A més, com a vice-president, Bush ha participat en l'apropament amb els russos» —Joan Salvador Gaya—; «s'identifica més amb la meua ideologia» —Enric López—; «s'assimila més a les línies d'acció política del nostre partit, Alianza Popular» —Jaume Botella—; «pel balanç dels vuit anys del president Reagan» —José Rafael García Fuster—; «salvant les distàncies» —Franscesc-Xavier Perelló—

nomia de mercat i té una política del tercer món menys colonialista» —Miquel Pascual, d'UM—; «perquè la línia Reagan ha estat antisocial i armamentista, i Dukakis pareix que proposa un canvi molt positiu en aquesta línia» —Carles Ricci, del grup Mixt—; i «amb la visió europea, votaria Dukakis com a mal menor, perquè sembla menys fatxa» —Josep Moll, del PSOE.

Els diputats a les Corts valencianes que han votat Dukakis són bàsicament els del PSOE, els del CDS i els d'Unió Valenciana —«el nom del meu partit és Unió Valenciana; per això us agrairia que en el vostre setmanari no fica-

«... encara que els dos candidats són iguals, ¿què pot ser un liberal en Amèrica? —Ramon Berenguer—; «està més a prop de la ideologia del meu partit que el senyor Bush» —José Luis Boado—; «tant Bush com Reagan representen la dreta pura» —Leandre Picher—; «hi ha una coincidència en la ideologia dels demòcrates americans amb el PSOE» —María Antonia de Armengol—; «Dukakis pot ajudar els països més pobres que, en alguns casos, han estat explotats i hipotecats per l'actual política econòmica de l'administració Reagan —Carlos Laguna— «Dukakis seria el recanvi necessari enfront de l'era neoliberal de Ronald Reagan, a l'ombra de la qual ha fructificat la *mercaderia electoral* que duu per nom George Bush» —Antoni Birlanga, conseller d'Economia i Hisenda—; «perquè promet millorar la condició de vida del hispans», —Joaquín Santo—; «...la presència de Michael Dukakis a la presidència dels Estats Units afavoriria en gran mesura les relacions amb els hispans» —Joan Lerma—; «perquè és possiblement el que perdrà» —Frederic Martínez—; «per no existir la possibilitat de votar Jessie Jackson» —Joaquim Nadal, alcalde de Girona—; «perquè és un vot de càstig a l'actual política de Reagan» —Pere Casals—; «mereix més confiança quant a les relacions EUA-Europa» —Miquel Padilla—; «triar per triar, el grec, malgrat que tots dos representen el domini imperialista sobre centenars de persones en el món —Àngel Colom—; «l'única esperança d'un cert canvi progressista passa indiscutiblement pel candidat demòcrata —Antoni Dalmau—; «cal esperar que Dukakis resulti internacionalment menys agressiu i perillós per a la pau mundial; d'altra banda, cal esperar que la seva ascendència grega l'ajudi a treure el cap de les manies obsessives dels polítics nord-americans» —Miquel Pueyo—; «per una qüestió ideològica, un socialista català se sent més a prop d'un candidat demòcrata que d'un de republicà...» —Jaume Sobrequés—; «ideològicament em sento molt proper al missatge de Dukakis» —Raimon Escudé—; «tots els meus amics polítics nord-americans són o han estat al Partit Demòcrata» —Joan Raventós... i fins a 72 arguments en total en defensa de Michael Dukakis. Si bé cal dir que molts d'ells assenyalaven en algun lloc de la resposta una reflexió resignada: «el meu vot és per a Michael Dukakis, tot i que penso que el guanyador serà el vice-president actual, George Bush». □

D'esquerra a dreta: Antoni Birlanga, Joan Lerma i Àngel Colom.

«m'agraden més els republicans —Jordi Martínez—; «he estat als EUA i puc dir que el progrés assolit pels republicans no està en condicions d'oferir-lo Dukakis» —Antoni Subirà—; «els demòcrates acostumen a tenir idees més clares en matèria de política internacional, tot amb tot, m'inclino per Bush i pel respecte als drets dels estats i dels ens locals» —Ferran Pont—; i «perquè Bush pot continuar una política econòmica i social que ha funcionat en aquell país i que és absurd trencar-la» —Víctor Colomé.

Els que han votat Dukakis

En general, tots els parlamentaris que s'han inclinat per Dukakis han al·legat que aquest és el candidat més progressista. Al Parlament balear, quatre diputats pertanyents a quatre grups diferents afegixen alguna argumentació més sobre el seu vot al demòcrata: «perquè té actituds generals més progressistes» —Francesc Quetglas, del CDS—; «perquè està més preocupat pels temes socials dins l'àmbit de l'eco-

reu el nom en castellà, gràcies», diu la diputada M. Àngels Ramon-Llín.

Pel que respecta al Parlament de Catalunya, els diputats que han votat Dukakis són, bàsicament, els dels grups parlamentaris de CiU, del PSC, del CDS i d'ERC. Les raons principals, una, que és el més progressista. El temor, principal, també un, que és molt fàcil que no resulti guanyador en les presidencials EUA del pròxim 8 de novembre.

Entre els perquè al vot de Dukakis, se'n pot recollir un bon reguitzell de raons: «perquè respectarà més les minories ètniques» —Manuel Giner—; «representa el sector més liberal de la societat dels Estats Units» —Filiberto Crespo—; «no tinc massa simpatia pels americans, ¿saps? —Vicent Blasco Ibáñez—; «em sembla el més progressista, encara que, si ho mirem bé, n'hi ha molts altres de molt més progressistes als EUA» —Rosa-Maria Morte—; «és el menys conservador» —Gerard Muñoz—; «encara que personalment tampoc no és el candidat que més m'agrada» —Maria-Dolors Marcos—;